

Protestáns Szemle (1916) 1. sz. *Schneller J.* a temperamentumok keletkezését energetikai alapon tartja legjobban megérthetőnek. Az öröklés útján számtalan energia válik tulajdonunkká; ezek közül elevenné válnak azok, amelyek sajátos létünk fenntartásával és fejlődésével valahogyan kapcsolatban vannak. Ezek az eleven energiák vagy szervezetlenül állanak egymás mellett, vagy pedig egy vezető energia által elvileg meghatározva, szerves egészet alkotnak. Ezek állapotán és mennyiségén alapulnak a kedélyhullámzások; ha az eleven energiák szervezetlenek és számuk nagy: a temperamentum sangvinikus, ha szervezetlenek, de számuk kicsiny: melankólikus; ha szervezettek és számuk nagy: kolerikus, ha szervezettek, de számuk kicsiny: flegmatikus. Az életkorokról megállapítja, hogy a gyermeket a sangvinikus vonások jellemzik, az eszményileg fejlődő ifjút a melankólia; az igazi férfiú igazában kolerikus, van sajátos hivatása, célgondolata, mindent egységesen vezető eszméje s ezért munkája közben jellemzi a kiméletlenség (talán inkább találna itt a *határozottság*; kiméletlenségnek csak az érzi ezt, aki maga kiméletet kíván vagy megalkuvásra kész), teljes kiszámíthatóság, megbízhatóság; az akkor kiméletes, elnéző, gyöngéd, de a lényegre nézve szívós, mindent *sub specie aeternitatis* tud nézni s így flegmatikus.

Tanító (1916, VII. évf.). A Magyarorsz. Tanítóegyes. Orsz. Szövetségének hivatalos lapja a tanítóság rendi ügyein kívül többször foglalkozik a művelődési politika mostani feladataival is. Ily tárgyú cikkeiben az látszik vezető gondolatnak, hogy a nemzeti művelődés kérdéseiben az állami szükségleteknek kell döntőnek lenniök s ebből kiindulva hangoztatják, hogy a népnevelés mai tartamát és tartalmát lényegesen meg kell változtatni. Több cikk szól ennek a változtatásnak a módjáról is, egyes részletekre vonatkozóan. A Győrvidéki Ált. Tanítóegyesület 1917 márc. 15. határidővel kitzte ezt a pályakérdést: «Miként lehetne a háború tanulságait a népiskolai nevelőoktatás szempontjából értékesíteni?» A 12. és 13. számban a háború tanulságainak a gyűjtésére adnak szempontokat és részletes kérdőíveket tanítók számára.

Theologiai Szaklap (1916) 1. sz. *Szelényi Ö.* a volt modori ev. gimn. történetéhez nyújt adalékokat. Már a reformáció előtt is volt ott iskola; 1594-ből való az ev. iskola első tanrendje és rendtartása; felső osztályai az 1857/8., az alsó osztályok pedig az 1869/70. tanév végén szüntek meg anyagi okokból. Közli a tanárok névsorát 1826-ig.

Uránia (1916) 4. sz. *Molnár Viktor* az egészség, műveltség, gazdagság nemzeti jelentőségét hangoztatva, melegen ismeri el a magyar iskola eddigi teljesítményeit, de nem hallgatja el azt sem, hogy sok mindenre nem tanította meg az ifjúságot, ezért szükségesnek látja tanítási és nevelési rendszerünk megváltoztatását a jövő nehéz feladatainak érdekében. Elsősorban azt hibáztatja, hogy ma az iskola nem tudja az ifjak akaratát kellően megedzeni; túlságos általánosságokban való beszélésre és írásra szoktatja őket; nem az élő környezetből, hanem a tanító szavából s az olvasmányokból kell tanulniok. Ehelyett önállóan tájékozódó, termelő, tervezető munkaképesség fejlesztését kívánja; befogadás helyett az alkotást,

